

Förordning om tjänstepension, inkomstgaranti och avgångsvederlag till myndighetschefer;

utfärdad den 12 maj 2016.

Regeringen föreskriver följande.

Tillämpningsområde

1 § I denna förordning finns bestämmelser om rätt till avgångsförmåner för arbetstagare som har en tidsbegränsad anställning som chef för en myndighet som lyder direkt under regeringen (chefsanställning). Förordningen ska också tillämpas på en myndighetschef som har fått en annan statlig anställning enligt 33 § andra stycket lagen (1994:260) om offentlig anställning.

Denna förordning ska dock inte tillämpas på en arbetstagare som

- vid tidpunkten för tillträdet av anställningen som myndighetschef är tjänstledig från annan statlig anställning, eller
- är anställd med fullmakt enligt lagen (1994:261) om fullmaktsanställning.

Tjänstepension

2 § För arbetstagare som omfattas av förordningen ska bestämmelserna i pensionsavtal för arbetstagare inom det statliga avtalsområdet 2016 (PA 16) med anslutande bestämmelser tillämpas. Denna förordning innehåller tillägg till och undantag från pensionsavtalets bestämmelser.

Inkomstgaranti

3 § Syftet med inkomstgaranti är att skapa ekonomisk trygghet för den arbetstagare som befinner sig nära pensionsåldern och som vid anställningstidens utgång står utan en ny anställning.

4 § För att ha rätt till inkomstgaranti ska arbetstagaren vid anställningstidens utgång

1. uppnått 61 års ålder,
2. haft en eller flera chefsanställningar oavbrutet i minst sex år, och
3. inte erbjudits fortsatt anställning i samma befattning.

5 § Vid beräkningen av anställningstidens längd enligt 4 § ska tid som arbetstagaren varit tjänstledig räknas bort, om denna tid sammanlagt är längre än åtta månader.

Avräkning ska inte ske för föräldraledighet eller sjukfrånvaro.

Utbetalning av inkomstgaranti

6 § Inkomstgaranti betalas ut från och med dagen efter anställningstidens utgång, dock inte för längre tid tillbaka än tre månader från den månad då arbetstagaren ansökte om garantin.

Inkomstgaranti betalas som längst ut till och med utgången av månaden före den månad då arbetstagaren fyller 65 år.

7 § Om en arbetstagare tillträder en ny anställning som omfattas av denna förordning, upphör inkomstgarantin så länge den anställningen pågår.

8 § Vid dödsfall betalas inkomstgarantin ut till och med utgången av den månad då dödsfallet inträffade.

9 § För den som har rätt till inkomstgaranti tillämpas bestämmelserna om efterlevandepension i PA 16.

Inkomstgarantins storlek

10 § Underlaget för inkomstgarantin beräknas utifrån den pensionsgrundande lönen för de fem kalenderåren närmast före avgångsåret på samma sätt som pensionsunderlaget fastställs enligt 4 kap. 3 § avdelning II PA 16.

11 § Inkomstgarantin uppgår till 65 procent av underlaget enligt 10 § till den del detta uppgår till högst 20 inkomstbasbelopp enligt socialförsäkringsbalken. För den del av underlaget som överstiger 20 men inte 30 inkomstbasbelopp uppgår inkomstgarantin till 32,5 procent.

Minskning av inkomstgarantin

12 § Inkomstgarantin minskas med 65 procent av

1. inkomster som är pensionsgrundande enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken,

2. inkomst av anställning eller uppdrag utomlands som inte beskattas i Sverige,

3. delpension enligt kollektivavtal,

4. pensions- eller avgångsförmåner som grundas på anställning som inte samordnas med tjänstepensionsrätt enligt statliga pensionsbestämmelser, och

5. andra kontanta förmåner på grund av anställning eller uppdrag än de som avses i 1–4.

Jämkning av inkomstgarantin

13 § Om den som får inkomstgaranti samtidigt tar emot avgångsförmåner på grund av uppdrag som riksdagsledamot eller kommunal förtroendeman som ska minskas med hänsyn till andra inkomster, får minskningen av

inkomstgarantin justeras, om det är motiverat med hänsyn till de sammanlagda effekterna av de olika regelsystemen.

SFS 2016:411

14 § Om det är skäligt får inkomstgarantin minskas om förmånstagaren

1. förvärvsarbetar i väsentlig omfattning åt någon annan och inte tar ut skälig ersättning för detta arbete,

2. redovisar inkomst av aktiv näringsverksamhet och denna har reducerats på grund av avdrag för

- avsättning till periodiseringsfond,
- avsättning till upphovsmannakonto,
- avsättning till expansionsfond,
- eget pensionssparande,
- underskott av annan verksamhetsgren, eller

3. redovisar inkomst av passiv näringsverksamhet där det ingår arbetsinkomster.

15 § Om inkomstgarantin minskas på grund av avsättning till periodiseringsfond, upphovsmannakonto eller expansionsfond, och beloppet därefter helt eller delvis återförts till beskattning, får inkomstgarantin omprövas för det år då återförandet skedde.

Sammanträffande förmåner

16 § Om arbetstagaren har rätt att få inkomstgaranti och samtidigt har rätt till andra statliga pensionsförmåner eller en ny inkomstgaranti enligt denna förordning, betalas endast den högsta förmånen ut.

Omräkning av inkomstgarantin till pension

17 § För tid från och med den månad då förmånstagaren har rätt till en förmånsbestämd ålders- eller sjukpension räknas inkomstgarantin om till en pension med en tjänstetidsfaktor enligt 4 kap. 5 § avdelning II PA 16. Som pensionsgrundande tid tillgodoräknas all sådan anställningstid som kan beaktas enligt 4 kap. 4 § avdelning II PA 16, oavsett om den infallit före eller efter avgången med rätt till inkomstgaranti.

Värdesäkring av inkomstgarantin

18 § Inkomstgarantin värdesäkras enligt vad som anges i 8 kap. 1 § avdelning II PA 16.

Uppgiftsskyldighet

19 § Förmånstagaren är skyldig att underrätta Statens tjänstepensionsverk om sina inkomstförhållanden och lämna de uppgifter om dessa som verket begär. Om förmånstagaren inte lämnar begärda uppgifter får verket hålla inne framtida utbetalningar av inkomstgarantin i avvaktan på de begärda uppgifterna.

Återbetalning

20 § Om inkomstgarantin betalats ut med ett för högt belopp ska mellanskillnaden betalas inom en månad efter det att kravet på återbetalning framställdes. Om betalning inte sker inom föreskriven tid, tas ränta ut enligt 6 § räntelagen (1975:635) för tid därefter till dess betalning sker.

Statens tjänstepensionsverk får, i den utsträckning det är skäligt, medge att det belopp som ska betalas tillbaka ska minska kommande utbetalningar av inkomstgarantin.

Avgångsvederlag

21 § Syftet med avgångsvederlag är att skapa ekonomisk trygghet för arbetstagaren i den omställningssituation som kan uppstå efter att en anställning har avslutats.

22 § För rätt till avgångsvederlag ska arbetstagaren vid anställningstidens utgång

1. haft en eller flera chefsanställningar oavbrutet i minst sex år,
2. inte erbjudits fortsatt anställning i samma befattning på myndigheten, och
3. inte få någon inkomstgaranti eller ålderspension enligt PA 16.

23 § Avgångsvederlag betalas ut i högst 24 månader.

24 § Avgångsvederlaget utgörs av den pensionsgrundande lönen den sista anställningsmånaden i chefsanställningen enligt 4 kap. 1 § punkt 1 avdelning II PA 16. Avgångsvederlaget betalas ut månadsvis och minskas med sådana inkomster som avses i 12 §.

25 § Bestämmelserna om jämkning, uppgiftsskyldighet och återbetalning i 14, 15, 19 och 20 §§ gäller även för avgångsvederlag.

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2017.
 2. Genom förordningen upphävs förordningen (2003:55) om avgångsförmåner för vissa arbetstagare med statlig chefsanställning.
 3. Bestämmelserna i förordningen (2003:55) om avgångsförmåner för vissa arbetstagare med statlig chefsanställning ska dock fortfarande tillämpas på den som den 31 december 2016 hade sådan chefsanställning som avses i den förordningen, om arbetstagaren i oavbruten följd fortsätter en sådan anställning.
 4. Bestämmelserna i den tidigare upphävda förordningen (1995:1038) om statliga chefspensioner m.m. ska fortfarande tillämpas på den som den 31 december 2002 hade en sådan chefsanställning som avses i den förordningen, om arbetstagaren i oavbruten följd fortsätter en sådan anställning.
 5. Bestämmelserna i den tidigare upphävda förordningen (1991:1160) om förordnandepension m.m. ska tillämpas på den som enligt punkten 2 i övergångsbestämmelserna till förordningen (1995:1038) om statliga chefspensioner m.m. omfattas av den först nämnda förordningen.
 6. Vad som föreskrivs i 14, 15, 19 och 20 §§ i denna förordning ska dock från och med det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2016

tillämpas även på arbetstagare som får förordnandepension, chefspension, **SFS 2016:411**
inkomstgaranti eller avgångsvederlag enligt de upphävda förordningarna

- förordningen (1991:1160) om förordnandepension m.m.,
- förordningen (1995:1038) om statliga chefspensioner m.m., eller
- förordningen (2003:55) om avgångsförmåner för vissa arbetstagare med statlig chefsanställning. Med beskattningsår avses beskattningsåret enligt 1 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229).

På regeringens vägnar

ARDALAN SHEKARABI

Rikard Jermsten
(Finansdepartementet)

